

РЕШЕНИЕ

№ 7580

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 07.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **6886** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.95 от Закона за защита на потребителите /З./.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № 465/31.05.2013г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите /К./, с която на основание чл.8, ал.1 и ал.2, т.9 от Устройствения правилник на К., решение на Комисията, прието по Протокол № 18/08.05.2013г. във вр. с чл.71, ал.1 и ал.2 и чл.88, ал.1, т.2 от Закона за защита на потребителите /З./ на жалбоподателя е наредено да преустанови предлагането на услугата използване на детска площадка за игра на открито за деца от 3 до 12 годишна възраст, прилежаща към търговски комплекс „О. В.“, като опасна за потребителите и да отправи предупреждение към потребителите за рисковете, които услугата съдържа.

Заповедта се оспорва като незаконосъобразна поради нарушение на материалноправните разпоредби и целта на закона и се претендира отмяната ѝ. Възражението за неправилно приложение на материалния закон е аргументирано с преходния период за прилагане на Наредба № 1/2009г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра, регламентиран в § 3 от Преходните и заключителните разпоредби на наредбата до 31.12.2016г. Твърди се, че прилежащата към бензиностанция 1017 О. В. П., площадка за игра, е въведена в експлоатация с разрешение за ползване от 14.03.2001г. и по см. на § 3 ПЗР на Наредба № 1/2009г. е съществуваща такава и в задължение на жалбоподателя е да я приведе в съответствие с изискванията на наредбата до 31.12.2016г. Като не е отчетел

предвидения преходен период административният орган, според жалбоподателя неправилно е приел, че площадката не отговаря на изискванията на Наредбата.

На следващо място се твърди, че липсва риск за потребителите и констатираните отклонения нямат отношение към безопасността на предлаганата услуга – например липсата на информационна табела, наличието на вход/изход и липса на занимания за ползватели с увреждания, тъй като изискващата се от наредбата информация е предоставена на различни места в бензиностанцията, от която площадката е част, като входът и изходът са откъм обекта за хранене и моторните превозни средства нямат достъп до площадката. Намира, че с поставената табела със съдържание „...детската площадка...е подходяща за деца от 4 до 12 годишна възраст. Моля, наблюдавайте тяхната игра и се грижете за безопасността им!”, жалбоподателят е изпълнил изискването на закона като е отправил предупреждение към децата и техните родители за възможни рискове при използване на площадката и необходимостта от родителски контрол върху играта на децата.

На следващо място в жалбата се сочи, че дружеството жалбоподател е приело план за контрол на площадките за игра и съоръженията, разположени върху тях, който е предоставен на всички О. бензиностанции в т.ч. и тази в [населено място], като в този план са предвидени периодични проверки на съоръженията на всеки два месеца, които да осигурят и гарантират безопасност на ползващите ги потребители.

Жалбоподателят намира, че при издаването на оспорваната заповед не е отчетена степента на рисковете от ползване на площадката за игра и дали О. е взело мерки за тяхното ограничаване чрез предоставяне на съответната информация в съответствие с изискванията на чл.70, ал.1 З..

В хода на делото жалбата се поддържа от адв.Ч. по съображенията, изложени в нея и по такива, изложени в писмени бележки по съществото на спора. Претендира разноски.

Ответникът – Председателя на Комисия за защита на потребителите, чрез надлежно упълномощения от него юрк.Ш., оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и възразява срещу прекомерността на адвокатското възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

През м.март 2013г. Е. М. сигнализира К., относно инцидент с дъщеря му при игра на детската площадка към бензиностанция О. в [населено място]. Във връзка със сигнала от служители на К. е извършена проверка на 11.03.2013г., 15.04.2013г. и 16.04.2013г. на комплекс „О. В. П.”, резултатите от която са обективирани в констативен протокол № К-0125817/11.03.2013г., констативен протокол № К-0125855/15.04.2013г. и констативен протокол № К-0125858.

Видно от съдържанието на протоколите, комплексът се състои от бензиностанция, търговски обект, заведение за хранене и развлечение и обособена детска площадка, ограден от метална ограда. Детската площадка се намира в непосредствена близост до заведението за хранене и обособената към заведението външна търговска площ.

Детската площадка има от едната страна ограда, висока от около 1,2м. Встрани от детската площадка на видно за потребителите място има поставена табела със следното съдържание: „Весели игри! Уважаеми клиенти, тази детска площадка, изградена от О. Б. е подходяща за деца от 4 до 12 годишна възраст. Моля, наблюдавайте /децата/ тяхната игра и се грижете за безопасността им!“. Детската площадка се състои от клатушка, 3 броя люлки и катерушка, към която има присъединена пързалка-тунел на 90⁰, пързалка – двойна-права, мост – арка с три обособени площадки. Двете пързалки – двойна и тунел, са на една линия, на различни нива свързани с двете площадки и обезопасителен парапет на височина около 1,7м. Мостът-арка се свързва към двойната пързалка и води до другата – трета площадка. Мостът е обезопасен с парапет. Към всяка площадка има дълга стълба. Под люлките и комбинираното тяло настилка е паваж, а под катерушката, изхода на пързалката и подходите на комбинираното тяло са поставени синтетични плочи, оформящи ударопогълщаща настилка, които са деформирани в четирите си краища и се образуват фуги около 2 см, като надигнатите краища са с височина около 3-4см и създават предпоставки за препъване; настилка е неравномерна и напукана. На трите площадки на катерушката в горния край от четирите страни има занитени перфорирани ламарини с остри ръбове. Липсват занимания за ползватели с увреждания и не е осигурено достатъчно място за маневриране с инвалидни колички; разстоянията между съоръженията не съответстват на изискванията, като разстоянието между изхода на пързалката-тунел и клатушката е 110 см; люлката и катерушката са прилепени; най-ниското стъпало на катерушката е 15 см от повърхността на настилка при изискване 40 см. Не е установено наличието на парапет над улея на пързалката в началната секция на комбинираните пързалки. Има прегради, монтирани върху платформи, които са от хоризонтални греди и се създава възможност за катерене и стоене по страничната преграда на пързалката; при монтирането на седалките не е установено наличието на верига или част от верига; седалките на люлките са монтирани към хоризонтална носеща греда, посредством тръбна конструкция. Липсват кошчета за отпадъци.

На проверяващите е представена декларация от 19.03.2007г. от производителя, за съответствие на съоръжението с всички изисквания на Европейска норма за безопасност EN 1176; сертификат и Протокол за извършен годишен контрол на състоянието на детски кът за игра О.-В..

По делото е представен доклад за контрол № 0036-0007-СПИ-ОКА-20.08.2012г., издаден от орган за контрол от вида „А“ - [фирма], [населено място], за провеждане на контрол по БДС 1176:2009 и 1177:2009 на обект открита детска площадка за игра за деца от 3 до 12 годишна възраст към бензиностанция 1017 О. В. П., с дата на провеждане на контрола 19.07.2012г., съгласно който детската площадка не съответства на изисквания от приложимите стандарти и Наредба № 1/2009г.

От Комисия за защита на потребителите е взето решение – т.12 по Протокол № 18 от заседание, проведено на 08.05.2013г., на [фирма] да бъде издадена заповед за преустановяването на предлагането на услуга – използване на детска площадка за игра на открито за деца от 3 до 12 годишна възраст, прилежаща към търговски комплекс „О. В.“, стопанисван от [фирма] и отправяне на предупреждения към потребителите за рисковете, които услугата съдържа.

Въз основа на горните констатации, описани в съставените констативни протоколи и решението на Комисията, от Председателя на К. е издадена процесната заповед,

съобщена на жалбоподателя на 10.06.2013г. Жалбата срещу нея е депозирана на 24.06.2013г. в деловодството на административния орган.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на оспорване, при наличие на правен интерес за жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по чл.95 З. - Председателя на Комисията за защита на потребителите, в изискуемата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Жалбоподателят не оспорва констатациите на административния орган. Спорът е относно приложимостта на посочените в оспорвания административен акт разпоредби на З. с оглед установения преходен период за привеждане в съответствие с изискванията на Наредба № 1/2009г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра в разпоредбата на § 3 ПЗР на Наредбата и относно това дали предлаганата услуга крие риск за потребителите й.

Съгласно изискванията на Наредба № 1/2009г. – Раздел III, за всяка открита площадка за игра се поставя минимум една информационна табела, оцветена с ярки и контрастни цветове, която се разполага до входовете/изходите на площадката, която съдържа информация за безопасната експлоатация на площадката за игра, включително за въведените забрани и ограничения на територията й, които се означават със символи и знаци, в. т.ч. стопанина на площадката, като се посочват и данни за контакт; възрастовите групи на ползвателите, за които е предназначена площадката; забрана за разходка на домашни любимци на територията на площадката, с изключение на кучета - водачи на хора с увредено зрение; забрана или ограничение за движение с велосипеди, мотопеди и др. на територията на площадката (при необходимост в зависимост от предназначението на площадката по възрастови групи); забрана за пускане на хвърчила в случаите, когато в близост до площадката има надземно разположени електроснабдителни и/или електронни мрежи и съоръжения; забрана за ползване на площадката от деца под 3 години без придружител - в случаите, когато площадката за игра или зоната от нея е предназначена за тази възрастова група; забрана за навлизане на моторни превозни средства на територията на площадката за игра; телефонните номера на бърза помощ, пожарна, полиция и др.

Площадките за игра се устройват с най-малко два входа/изхода със свободна ширина най-малко 1 м с оглед осигуряване на възможност за свободно преминаване на инвалидна количка, както и на носилка за спешна медицинска помощ. Вратите на входовете/изходите на площадките не следва да създават опасност за захващане на пръсти и други части от тялото. Между подвижната част на вратата и рамката от двете страни във всяко едно положение, по цялото протежение на рамката се предвижда разстояние не по-малко от 12 мм. Подвижната част на вратата на входа/изхода на площадката се монтира на височина от 0,06 до 0,11 м от повърхността на настилната. Вратите се боядисват в ярък и контрастиращ с оградата цвят, за да може лесно да се разпознават от хора със зрителни увреждания.

Броят на кошчетата за отпадъци се определя в зависимост от големината на площадката, но не по-малко от две кошчета. Кошчетата за отпадъци се разполагат в близост до входовете/изходите на площадките за игра, на разстояние не по-малко от 2 м от тях и най-малко 2 м от местата за сядане.

Съгласно чл.16 от Наредбата площадките за игра се устройват така, че да няма опасност за здравето на ползвателите, както и опасност от нараняване, свързани с конструкцията на съоръженията за игра и на елементите на обзавеждането; материалите, от които са изработени съоръженията за игра и елементите на обзавеждането; вида на настилка и нейното изпълнение; начина на разполагане на съоръженията за игра и на елементите на обзавеждането; вида на растителните видове и местата за засаждането им. Около съоръженията за игра и елементите от съоръженията за игра, предназначени и за ползватели с двигателни увреждания, се осигурява свободно пространство, достатъчно за маневриране с инвалидна количка, при спазване на нормативните изискванията за изграждане на достъпна среда. В свободното пространство на съоръжение за игра не се допуска наличието на стърчащи части или елементи, с изключение на поставените с цел подпомагане на ползвателите по време на игра.

Съоръженията за игра и елементите на обзавеждането се обработват така, че да няма опасност от нараняване (от отделени трески и др.).

В Раздел V от наредбата са регламентирани изискванията към съоръженията за игра и техните части, които трябва да са конструирани така, че рисковете, които могат да възникнат при ползването им, да се разпознават лесно от съответната възрастова група ползватели, за която са предназначени, дори ако съоръженията не се използват по предназначения или очаквания начин. Не се допуска съоръжения за игра и елементите на обзавеждането да са с остри ръбове и стърчащи части. Ръбовете, краищата, свързващите елементи или стърчащите части, които изпъкват с повече от 8 мм и не са защитени от съседни повърхнини, трябва да бъдат заоблени с радиус най-малко 3 мм или да се покрият с гума или друг омекотяващ материал. Най-ниското стъпало на стълбища, които са част от конструкцията на съоръженията за игра, предназначени за ползватели над 3 години, трябва да бъде изградено с височина най-малко 0,40 м, мерено от повърхността на настилка. За достъп до съоръжението или елемента за игра, предназначено за ползватели над 3 години, най-ниската платформа трябва да е разположена на височина, по-голяма от 0,60 м, мерено от повърхността на настилка, и без възможност за достъп до съоръжението или елемента от повърхността на настилка (посредством стълби, рампи, наклонени платформи, мрежи и др.). Всяко съоръжение с височина на свободно падане от 1 до 2 м трябва да е обезопасено с парапети с височина от 0,65 до 0,80 м от повърхността на стоене. Преградите при съоръжения за игра с рампи, хоризонтални и наклонени платформи с височина на свободно падане между 0,60 и 3 м, предназначени за ползватели от всички възрасти, в т.ч. и за ползватели под 3 години, се изграждат с височина най-малко 0,70 м от повърхността на стоене. С оглед предотвратяване на опасността от падане или захващане между отделните вертикални греди на преградите трябва да е осигурено разстояние не по-малко от 89 мм. Гредите на преградите трябва да са без хоризонтални перила или пръти, за да не могат да се използват за катерене. Парапетите и преградите на съоръжението за игра се конструират и изграждат така, че да няма възможност за стоене или седене върху тях. Стълбите при съоръжения с височина на свободно падане, по-голяма от 1 м, и с наклон, по-голям от 45°, се осигуряват с перила с диаметър между 16 и 45 мм за осигуряване на възможност за обхващането им от ползвателите. Перилата на стълби с наклон, по-голям от 45°, започват от първото стъпало. Пространството за стъпване трябва да е с дълбочина (дължина) най-малко 140 мм. Стълбите с вертикална

височина, по-голяма от 2 м, се осигуряват с междинни платформи с широчина, равна на широчината на стълбата, и с дължина най-малко 1 м. Стъпалата се разполагат на равни разстояния, като се допускат разлики в разстоянията само при първото и последното стъпало.

Съгласно чл.64, ал.1 от Наредба № 1/2009г. обществено достъпните площадки за игра, разположени на открито и на закрито, могат да се ползват само ако съответстват на изискванията за устройство и безопасност, определени по реда на тази наредба.

Не се оспорват от жалбоподателя констатациите на административния орган, че детската площадка е оградена от две страни и не е установен вход/изход; липсват занимания за ползватели с увреждания; не е осигурено пространство на маневриране с инвалидни колички; разстоянията между съоръженията на съответстват на изискванията се; не са спазени изискванията за височина на най-ниското стъпало на комбинираното съоръжение и катерушката; наличието на прегради и хоризонтални греди, монтирани по начин, даващ възможност за катерене и стоене по страничната преграда на пързалката; деформирана ударопоглътща настилка, създаваща опасност от препъване, падане и нараняване т.н.

Съгласно чл.70, ал.1 и ал.2 3. безопасна стока или услуга е всяка стока или услуга, която при нормални и разумно предвидими условия за употреба, включително продължителността на нейното използване, привеждането ѝ в експлоатация, инсталирането (монтирането) и поддръжката ѝ, не представлява риск за живота и здравето на потребителите или той е минимален и съвместим с употребата на стоката или услугата и е смятан като приемлив за осигуряване високо ниво на защита на потребителите, като се вземат предвид характеристиките на стоката, включително нейният състав, опаковката, указанията за сглобяване, монтажът и поддръжката, както и други указания, дадени от производителя; характеристиките на услугата и указанията за ползване, дадени от лицето, предоставящо услугата; въздействието на стоката върху други стоки, когато може да се очаква съвместно използване на стоките; представянето на стоката или услугата, етикетирването на стоката, евентуалните предупреждения и указанията за употреба или за изваждане от употреба, както и всяко друго указание или информация за стоката или услугата, дадени от производителя или лицето, предоставящо услуга; рисковите групи потребители по отношение на използването на стоката или услугата, като деца, възрастни хора, бременни и кърмещи жени като наличието на пазара на стоки и услуги, които се характеризират с по-висока степен на безопасност не е основание за определянето на други стоки и услуги като опасни. Опасни според разпоредбите на закона, са всяка стока или услуга, която не е безопасна по смисъла на ал.1 и 2.

Правилото на чл.71 3. постановява, че стоката или услугата се смята за безопасна, когато съответства на нормативно установените изисквания за безопасност, на които трябва да отговаря, за да бъде пусната на пазара по отношение на рисковете и групите рискове, обхванати от българските стандарти, въвеждащи хармонизирани европейски стандарти, справки за които са били публикувани от Европейската комисия в "Официален вестник" на Европейския съюз.

В разглеждания случай безспорно се установява, че предлаганата услуга не отговаря на изискванията на стандарт БДС 1176:2009 и 1177:2009, както и на изискванията, установени с разпоредбите на Наредба № 1/2009г. Разпоредбата на § 3 ПЗР от Наредбата установява задължение за стопаните на съществуващи площадки за игра да ги приведат в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31 декември 2016 г., като до 31 декември 2014 г. одобряват план-график на дейностите, които са длъжни да извършат за постигане на съответствие с изискванията на наредбата. Не се спори между страните, че жалбоподателят е стопанин по см. на § 1, т.6 ДР на Наредбата, на площадка за игра. Не е спорно и обстоятелството, че процесната площадка е съществуваща по см. на наредбата, което се доказва и от представените по делото Разрешение за ползване № 1103/27.07.2001г., издадено от Началника на Дирекция за национален строителен контрол и генерален план за обект търговски комплекс П.-В., подобект площадка, заверен на 14.03.2001г. от [община]. В. с разпоредбата на § 3 междинен период за привеждане в съответствие на съществуващите площадки за игра на открито с установените в нея изисквания, не отменя задължението на стопанина на площадката, да предлага услугата използване на детската площадка в съответствие с изискванията на чл.70 и чл.71 З.. Нещо повече – в разпоредбата на чл.71, ал.4 З. е предвидена възможност за предприемане от контролните органи на необходимите мерки за ограничаване пускането на стоката или услугата на пазара, за изтегляне на стоката от пазара или за изземването ѝ от потребителите, или за преустановяване предлагането на услугата, когато въпреки съответствието с изискванията за безопасност по ал.1-3 на чл.71 З., стоката или услугата е опасна.

При така установеното, а именно, че предлаганата от жалбоподателя услуга не съответства на изискванията на стандарт БДС 1176:2009 и 1177:2009, както и на изискванията, установени с разпоредбите на Наредба № 1/2009г., поради което представлява опасност за потребителите, правилно административният орган с оспорваната заповед е приложил относимата материалноправна разпоредба на чл.88, ал.1, т.2 З. като е разпоредил преустановяване предлагането на услугата, както и отправяне на предупреждения към потребителите за рисковете, които съдържа.

Оспорваната заповед е и съответна на целта на закона, установяваща в чл.1 З. правото на защита на потребителите срещу рискове от придобиването на стоки и услуги, които могат да застрашат живота, здравето или имуществото им.

Предвид изложеното, като извърши, на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка на обжалвания административен акт на всички основания, посочени в чл.146 АПК, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което същата се явява законосъобразен административен акт, а жалбата подадена срещу нея като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Комисия за защита на потребителите

сума в размер на 150 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за един юрисконсулт.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд – София град, II отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № 465/31.05.2013г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], „П. бизнес център”, ет.8, да заплати на Комисия за защита на потребителите, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: